

— 'Αλλά τι άλλο ἐνοεῖτε τότε κύριε;
— 'Ενοῶ κυρία . . : ἐνοῶ, ὅτι ἀδίκως εἶσθαι γυνή μου.

'Η κυρία Σιματωνος ἐμόρφασεν ὀλίγον, καὶ ἀπεκρίθη ξηρῶς.

— Καὶ ἐγὼ κύριε ἐνοῶ, ὅτι σὰς ἀρμόζει· νὰ εἶσθε ἀνὴρ μου,

— Δὲν εἶναι αὐτὴ ἡ γνώμη μου.

— Εἶναι ἡ ἰδιότης μου.

— Τότε λοιπὸν ἂς μὴ ὀμιλῶμεν πλέον περὶ αὐτοῦ τοῦ ἀντικειμένου. Καλὴν νύκτα κυρία.

— Καλὴν νύκτα κύριε.

Καὶ ἡ Βέρθα ἐβουβίσθη ἐκ νέου εἰς τὸ ἐξ ἡμιτυβίου προσκεράλαιόν της.

ΚΕΦ. Δ'.

Μέχρι τῆς ἐπαύριον αἱ ἀγκάλαι τοῦ 'Ακρεως ἐθέρμανον τὴν Βέρθαν, 'Αν θέλετε, καὶ ὁ Φοντάζος ἐκοιμήθη ἐπὶ τοῦ θρονίου του, ἀλλ' οὗτος δὲν ἐκοιμᾶτο . . . ὠνειροπῶλει.

'Αν λοιπὸν! εἶπεν ἡ ὠραία φίλυπος τὸ πρῶτ' ἄκουσον τὸν ὄρατον της: Εἶπα εὐχαιρητέμενος σύζυγέ μου ἀπὸ τὸν γάμον.

— Μάλιστα, κυρία.

— 'Αμὴ ἀνείπῃς ἐγὼ . . . 'Εμπεύθη ἡ Σὰς δεξιά.

— 'Επερίμενον κυρία ἀνυπομόνως τὴν ἐγερσίν σου, εἶπε μετὰ σοβαρότητος ὁ Φοντάζος, χωρὶς νὰ παρατηρήσῃ τὸ σκαπτικὸν μειδίσμα τῆς Κυράς.

— Καὶ διατί κύριε;

— Διὰ νὰ σὲ ἀφήσω τὴν υἰεῖαν.

— Δια νὰ μὲ ἀφήσῃς τὴν υἰεῖαν! ὑπέλαβεν ἡ Μαρκεσία ἐκθαμβῶς καὶ σχεδὸν ἀνησυχῶς . . . τοιαῦτα λοιπὸν κύριε συλλογιζέσθαι:

— Μάλιστα . . . ἀπὸ χθὲς ἡ ἀπόφασίς μου ἐγένετο . . . ἀφῆνον σήμερον τὴν Γαλλίαν.

— 'Αλλ' εἰπῆτε με λοιπὸν ὅτι δὲν ἐνυμφεύθητε ῥεμβόν, ἀλλ' ἐντελῶς φρενοβλαβῆ ἄνθρωπον.

— Εἰπῆτε μᾶλλον κυρία, ὅτι ὑπανδρεύθητε εἰς, ὅστις ἀποστρέφεται τὸν γάμον . . .

— Πῶς λοιπὸν τότε κύριε με ἐνυμφεύθη;

— Διότι μ' ἐβίασαν!

— Σὲ ἐβίασαν! ἰδοὺ πάλιν καὶ ἐν ἄλλο . . . Καὶ ποῖος σὲ ἐβίασε κύριε νὰ μὲ νυμφεύθῃ;

— Αἱ καλὰ! ὁ θεῖος μου, ὁ λυσσασμένος ἐκεῖνος Μαρκεσίος Νιόν, ὅστις με τὰς φωνάς του καὶ με τὰς ἀποπληξίας του, με βιάζει νὰ μὴ κάμω τίποτε ἄλλο εἰμὴ ἀνοησίαν.

— 'Η λέξις εἶναι ἀμφίβολος δι' ἐμέ, ὑπέλαβεν τραχέως ἡ Μαρκεσία.

— 'Η λέξις εἶναι ἀληθὲς. Διὰ ν' ἀποφύγω λοιπὸν τὰ νέα τεχνάσματα τοῦ θεοῦ μου, ἀναχωρῶ σήμερον εἰς τὴν 'Ιταλίαν . . . Καὶ ἅμα εὐγὼ εἰς τὸν μεγάλον δρόμον, πρέπει νὰ ἔχη τις πτερὰ διὰ νὰ μὲ φθάσῃ.

— Μὲ παραιτεῖτε λοιπὸν κατὰ τοιοῦτον τρόπον;

— Διατί παραποιεῖσθε κυρία; Σὰς ἀφίνω τὸ ὄνομά μου τὸ ὅποιον ἀξίζει καλῆτερα ἀπο παντὸς ἄλλου,

τὴν οἰκίαν μου, τοὺς ἀνθρώπους μου καὶ τὸ τῶν εἰσοδημάτων μου.

— 'Οχι κύριε, ὄχι . . . Δὲν δέχομαι τὴν ἐλπίσιν σας! ἀπεκρίθη με ὑπεροψίαν ἐκεῖνη. 'Εγὼ γὰρ τῷ Θεῷ! τύχην ἀνεξάρτητον, καὶ ἀφοῦ ἤμεις χωρήσατε διὰ τὴν 'Ιταλίαν, θὰ ὑπάγω καὶ ἐν κλεισθῷ εἰς τὸ κτήμα τοῦ πατρός μου· κατ' αὐτὸν τρόπον θέλω ὑπεκφύγει καὶ τοῦ ἐμπαιγμοῦς του; καὶ τὰς ὕβρεις ἐκείων.

— Αἱ κυρία ἂν σὰς ἤκουε τώρα κανεὶς, εἰπέι ὅτι εἶναι ἡ πρώτη φορά, ὅπου εὐζυγὸς τὴν γυναῖκα του τὴν ἐπαύριον τῶν γάμων του! 'Αν τὸ ὅποιον κάμω ἐγὼ, τὸ ἔκαμον, ἴσως πρὸ ἐμοῦ, καὶ διὰ ταῦτα δὲν εἶναι ἀπορίας εἶναι μάλιστα ἀξιολόγον πρᾶγμα πιστεύσατέ με ἄλλως τε δὲν λέγετε ὅτι εἶμαι, ἰδιότροπος, ὅτι ἂν ἰκούστωσι τὴν αἰφνίδιον ἀναχωρησίν μου, ἢ λάσσωσι δι' ἐμέ καὶ θα λυπηθῶσι δι' ὑμᾶς. Τετλίτε!

Εἰς τοὺς λόγους, τοῦτους ὑπῆρχεν εἶδος τι εἰς τῆτος ἡ ὁποία ἀρῶπλιζε τὴν Μαρκεσίαν . . . ἔβλοσυρὸν βλέμμα ἐπὶ τοῦ συζύγου της, καὶ εὐρὺ αὐτὸν πᾶν ὅτι ἀκατεῖται διὰ ν' ἀταίρησῃ καὶ ν' ἀπῆλθῃ, μ' ἕως τῆς ἰδιοτροπίας του· τοῦτο δὲ ἐπαπέφερον εἰς ἀσβήματα πλήρη φιλανθρωπίας.

— Εμπεύθη! διεννοήθη ἂς προσπαθήσωμεν κησόμεν τὸ φαντασιώδεις αὐτὸ πνεῦμα, εἰς τὸ πρῶτον πρὸς τὸν Μαρκεσίον.

— Πρὶν μὲ ἀφήτετε κύριε, παρατηρήσατέ με!

— Πρὸς τί καλόν;

— Ἴσως εὐρετε ἐπάνω μου χάριν τινα;

— Σὰς εἶπον ποτὲ τὸ ἐναντίον; . . .

— Τίς οἶδε ἂν τὸ πρόσωπόν μου δὲν εἶται ἐπὶ τὸν δρόμον!

— Τίποτε δὲν με εὐαρεσιεῖ κυρία.

— Δὲν ἠθέλησατε πάλιν νὰ μὲ ἐγκαρδιώσωτε; μόνῃ. 'Εντούτοις; ἤξευρετε, κύριε, ὅτι μ' εὐραίσθητε ῥαίαν, ὠραιωτάτην;

— 'Εχουν βεβαίως δικαίον.

— Μὲ εἶπον τοῦτο συχνάκις . . . συχνάκις!

— 'Εκαμον κάλλιστα, ἂν σὰς εὐφρέταιτε;

— Μάθετε, κύριε, πρὸς τούτοις ὅτι πολλὰ ἔθην νὰ ὑπανδρευθῶ . . . διότι . . .

— Εἶχετε ἄδικον.

— 'Ενῷ ὑμᾶς, κύριε, σὰς ἐδέχθη ἄμενος;

— ἤξευρετε;

— Κακῶς ἐκάμετε.

— Ἀρχίζω νὰ τὸ πιστεύω.

— 'Η καλὴ ὥρα!

— Καὶ ἤξευρετε διατί καὶ μόνον σὰς εὐαρεσιεῖτε;

— 'Οχι μὰ τὴν πίστη μου!

— Θέλετε νὰ σὰς τὸ εἰπῶ;

— 'Αδιάφορον . . .

— Αἱ καλὰ! διότι Σὰς εὐρέκα καλὸν κύριε, τα εἰπούσα ἡ μικρὰ Μαρκεσία ἦτον εὐαρεσιεῖται;

— 'Ο Φοντάνζος ὅμως δὲν τὴν παρατήρησεν διὰ τὴν εὐαρεσίαν;

— Τίποτε δὲν μὲ ἀποκρίνεσθε κύριε; τῆσε με σοβαρὸν ἦθος.